

finnatesed wōttis Jōsep ennese jure ellama:
fest ta mōtles ennese mielest: „ehk mo em-
„ma ful wanna musd on, ja ei jassa en-
„nam tööd tehha, siis on ta onimetegi
„minno emma: ta on monda tūli ja
„monda waewa minno eest nāinud, kui
„minna alles rammoto ollin: nūid on
„temma rammoto: kuidas wōlfsin ma-
„temmale feit sedda head, mis ta mülle
„on teinud, parremast taassuda, kuid et
„ma tedda, wannusses pūan auustada,
„üllespiddada, ja temma sūddant rōmus-
„tada. Ja minno wend ja minno õdde
„on minno keigeliggimeesed üksipäinisma
„ei sa aego, ja enne fui ma wōdra oria
„wōttan, siis wōivad nemimad minno ju-
„res tööd tehha, ni hāsti kui nemimad wōd-
„ra jures tööd teroad, ja wōivad onimast
käest leiba sūa.” —

Nenda siis Jōsep assus tallomehhefs,
ja

ja fest et ta Feige omma esto aega olli
öppind Feige omma - ja omma wannema
asiade eest murret kandma, siis olli fa-
nūid se murre tallo eest teminate üks ker-
ge assi. Temma essimenne hoel käis se-
peā e, et ta feit need head kõmbed, mis
ta wōbral maal olli nāinud, ja mis läbbi
pöllorö fergemast ja ušsinaminost korda-
lähheb, vinnas majapiddamisses ülles-
mōttis. Temma wend ja temma õdde,
kes nisugused asjad enne ep olnud nāi-
nud, ei tahnu algmisest ful mitte seaa
rahbul olla: agga kui nemimad nāggid, et
nende tö selle ue w si járrele hõlpsamast
kõrda läks: siis jātsid nem nad peagi wan-
nud wiid mahha, ja pūüdsid feit Jōsepi
mele járrele tehha; ja onnistas Jummal
nende kätte tööd, ja feit mis nemimad ette-
wōsid, siggines.

Selle perre liggidal fus Jōsep nūid
ellas,